

11 Μαΐου 2020

Ο αθόρυβος δάσκαλος πατήρ Καλλίνικος

[Ορθοδοξία](#) / [Θρησκευτική Εκπαίδευση](#)

[Μανώλης Δημελλάς](#)

Η χριστιανική Ορθόδοξη διδασκαλία για κάποιους είναι υπόθεση δύσκολη, ιδιαίτερα απαιτητική και χρονοβόρα. Μα για τον παπά Καλλίνικο δεν είναι παρά γλυκιές ευλογημένες στιγμές καθημερινότητας.

Γνωστός σε όλη την Ελλάδα για τις πρωτόπορες τεχνικές που ακολούθησε στα χρόνια της διδασκαλικής πορείας στο χωριό του, στις Πυλές Καρπάθου, έτσι και σήμερα εξακολουθεί να κάνει εκείνα τα μικρά, που όμως στην ουσία τους πρόκειται για μεγάλα και ουσιαστικά μαθήματα ζωής κι ελπίδας.

Έχει άποψη, λένε μάλιστα πως είναι αυστηρός σε ζητήματα πίστης, ποτέ δεν χαρίστηκε για να κερδίσει πρόσκαιρους γνωστούς, για να αποκτήσει περισσότερα κεριά και φίλους.

Έτσι ψηλός, με κείνη τη μακριά γενειάδα του, θυμίζει εκείνους τους ιερωμένους που διδαχτήκαμε στα βιβλία των μικρών τάξεων του σχολείου. Μα ανέκαθεν κρυφοζήλευα το σχολειό του κι αυτό, πέρα από τα γράμματα, γιατί μπόρεσε να φτιάξει μνήμες μαζί με τις τάξεις των μαθητών που μοιάζει ναναι από το πιο γερό κράμα ενός παράξενου μετάλλου, άραγε καμωμένο σε άλλο πλανήτη; ενός υλικού που δε λιώνει με τα χρόνια μα, άγνωστο πως, γίνεται όλο και πιο δυνατό!

Έτσι και σήμερα, μέσα στις στιγμές ενός πρωτόγνωρου φόβου, την ώρα που τρέμουμε στην ιδέα του συγχρωτισμού με τους ανθρώπους, ενώ φλερτάρουμε με έναν οικειοθελή εγκλεισμό, εκείνος βρίσκει τρόπους, όχι μόνο να ξεφύγει, αλλά να φέρει κοντά νέους ανθρώπους και να μεταδώσει τη «μαγιά» της ζωής. Όλα εκείνα που κάνουν την πίστη να αναπνέει, να ζωντανεύει μέσα στα ανθρώπινα σώματα.

Αν μιλούσαν ή καλύτερα αν καταλαβαίναμε τη γλώσσα των δέντρων, δηλαδή των πεύκων, στο δασάκι που συχνά επισκέπτεται με τους μαθητές του ο πάτερ Καλλίνικος, τότε, ίσως σχεδόν αθόρυβα, να μαθαίναμε αμέτρητες ιστορίες για το πως οι άνθρωποι συναντούν τη γνώση και πως μαθαίνουν να εμπιστεύονται και να πιστεύουν στον Θεό.

<https://bit.ly/2SPNFAU>